

- преценката на втория от изтъкнатите доводи трябва да доведе до частична отмяна на обжалваното решение и намаляване на общата стойност на корекциите на 267 746 еуро, или евентуално и поради грешка в изчисленията, на 90 186 еуро,
  - преценката на третия от изтъкнатите доводи трябва да доведе до частична отмяна на обжалваното решение и намаляване на общата стойност на корекциите на 76 369 еуро,
  - преценката на четвъртия от изтъкнатите доводи трябва да доведе до частична отмяна на обжалваното решение и намаляване на общата стойност на корекциите на 3 264 849 еуро.
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Решение С(2006) 5103 на Комисията от 20 октомври 2006 г. за намаляване размера на помощта от Кохезионния фонд за пет проекта, които се осъществяват на територията на автономната област Андалусия, както следва:

- № 2000.ES.16.C.PE.012 (Изпълнителни дейности по управлението на отпадъци в Автономната общност Андалусия),
- № 2000.ES.16.C.PE.066 (Дейности по саниране и пречистване в басейна на Guadalquivir),
- № 2000.ES.16.C.PE.004 (Дейности по саниране и пречистване в Южния басейн: Фаза I),
- № 2001.ES-16.C.PE.025 (Разширяване на инсталациите за преработка на твърди градски отпадъци в Автономната общност Андалусия — 2001 г.),
- № 2000.ES.16.C.PE.138 (Изпълнителни дейности по управлението на отпадъци в Автономната общност Андалусия).

В обжалваното решение, в което централно място заема проверката на проект 012, Комисията прилага корекция от 4 745 284 еуро, въз основа на определени съображения, свързани с пригодността на контрола относно допустимостта на субсидирането на разходите и с изпълнението на определени норми за възлагане на подизпълнител (пряко възлагане на два договора, прилагане на критерия опит като критерий за възлагане и предполагаеми нередности при публикуването на някои от договорите).

В подкрепа на своите искания държавата ищец изтъква:

- Нарушаване на принципите на оправданите правни очаквания, правната сигурност и пропорционалността, във връзка с допустимостта на субсидирането за някои разходи, доколкото обжалваната мярка е била приета преди да е изтекло продължението на срока, което е било поискано, за да бъдат изчислени недопустимите разходи и заместени с допустими такива.

- Неправилно тълкуване на член 11, параграф 3, букви б) и д) от Директива 92/50/ЕИО ⁽¹⁾, във връзка с предполагаемите нередности, установени при прякото възлагане на два договора за услуги. В рамките на този довод, при условията на евентуалност, се изтъква и грешка в изчисленията.
- Нарушаване на Директивите в областта на обществените поръчки, относно включването на „критерия на опита“ сред критериите за възлагане. В този смисъл се твърди, че, въпреки че този критерий не е изрично споменат в приложимата правна уредба, съдебната практика на Общността допуска тази възможност и че употребата на споменатия критерий не представлява тежко и очевидно нарушение на общностната правна уредба, а във всички случаи съответства на извинима правна грешка, причинена от неяснотата на правната норма.
- Липса на тежко и очевидно неизпълнение, а следователно и на достатъчно съществено нарушение на общностното право относно нередностите, произтичащи от липсата на публикация на някои договори.

⁽¹⁾ Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, 24.7.1992 г.).

Иск, предявен на 5 януари 2007 г. — Белгия/Комисия

(Дело T-5/07)

(2007/C 56/63)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Кралство Белгия [представители L. Van den Broeck; J. P. Buyle и C. Steyaert, адвокати]

Отговорник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се признае искът за допустим и основателен,
- по главния иск, да се отмени решението на Комисията от 18 октомври 2006 г., с което се приема, че „старите вземания по линия на Европейския социален фонд“, изплатени с резерви от Кралство Белгия на 21 декември 2004 г., не са били погасени по давност,

- следователно, да се постанови, че тези задължения са погасени съгласно член 3, параграф 1 на Регламент № 2988/95/ЕО и, следователно, да се осъди Европейската комисия да възстанови на Кралство Белгия сумата от 631 177,60 EUR заедно с лихвите за забава, считано от 21 декември 2004 г., изчислени според основния лихвен процент на ЕЦБ, увеличен с три и половина пункта,
- като евентуален иск, да се отмени решението на Комисията от 18 октомври 2006 г. в частта, в която се приема, че неплащането на спорните стари вземания по линия на Европейския социален фонд поражда задължение за лихва и, следователно, да се осъди Европейската комисия да възстанови на ищеца лихвите, платени от него по спорните вземания, а именно сумата от 377 724,99 EUR заедно с лихвите за забава, считано от 21 декември 2004 г., изчислени според основния лихвен процент на ЕЦБ, увеличен с три и половина пункта,
- като следващ евентуален иск, да се отмени решението на Комисията от 18 октомври 2006 г. в частта, с която се определя процентът на исканата лихва. Да се постанови, че този лихвен процент зависи от лихвения процент на ЕЦБ за основните й операции по рефинансиране, така както е публикуван в Официален вестник, и, следователно, да се осъди Комисията да възстанови на ищеца надплатените лихви по спорните вземания заедно с лихвите за забава, считано от 21 декември 2004 г., изчислени според основния лихвен процент на ЕЦБ, увеличен с три и половина пункта,
- при всички хипотези, да се осъди Комисията да заплати разносните, свързани с настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск ищецът моли за отмяна на решение на Комисията, съдържащо се в писмо от 18 октомври 2006 г., с което тя отказва да възстанови на ищеца изплатената от него сума за погасяване на стари вземания по линия на Европейския социален фонд — сума, чието възстановяване ищецът иска поради погасяването на тези вземания по давност, и, субсидиарно, поради липсата на правно основание за начисляване на лихви.

В периода между 1987 и 1992 г. с решения, взети въз основа на Регламент № 2950/83/ЕИО⁽¹⁾ и на Решение 83/673/ЕИО⁽²⁾ Комисията иска от ищеца да възстанови сумите, отпуснати под формата на помощи за различни белгийски организации (предложители), но останали неуспорени от последните. Ищецът предава получените от Комисията съобщения за дължими суми на засегнатите предложители. Някои от тях възстановяват неуспорените суми направо на Комисията, но други изпращат писма до Комисията относно законосъобразността на исканията за връщане на помощите. През 2002 г. по инициатива на Комисията започват нови преговори по случая. През 2004 г. Комисията пристъпва към прихващане на сумите, дължими по въпросните стари вземания по линия на Европейския социален фонд (дебитни известия, издадени между 15 януари 1987 г. и 31 декември 1991 г.), увеличени с лихви за забава за изтеклия от издаването на дебитните известия период, с вземанията на ищеца към Комисията в рамките на управлението на средствата

на Европейския социален фонд. Ищецът оспорва това прихващане, както и лихвите, начислени от Комисията, като се позовава на погасяването на вземанията по давност, както и на липсата на законово основание за начисляване на лихви за забава. Въпреки това, за да спре евентуалното натрупване на лихви, Кралство Белгия пристъпва към плащане на салдото на останалите неприхванати вземания по линия на Европейския социален фонд. Същевременно ищецът уточнява, че не се отказва от аргументите, изтъкнати в разменените с Комисията писма, и че си запазва правото да изиска възстановяване на тези суми след признаване основателността на неговите аргументи. Комисията се произнася по направеното оспорване с писмо до ищеца от 19 януари 2005 г. Това писмо става предмет на иск за отмяна, предявен от Кралство Белгия пред Първоинстанционния съд. С определение от 2 май 2006 г. Първоинстанционният съд отхвърля иска като недопустим с мотива, че въпросното писмо не представлява атакуем акт по смисъла на член 230 ЕО⁽³⁾.

На 29 юни 2006 г. ищецът изпраща ново писмо до Комисията, с което иска възстановяване на сума в размер на салдото на неприхванатите вземания по линия на Европейския социален фонд, изплатени с цел избягване на евентуалното натрупване на лихви, като изтъква предишните си доводи, свързани с погасяването на тези вземания по давност, както и с липсата на правно основание за начисляване на лихви. С писмо от 18 октомври 2006 г. Комисията го уведомява за отказа си да възстанови исканата сума. Това е и актът, оспорван с настоящия иск.

В подкрепа на главния си иск ищецът изтъква, че в европейското законодателство единствено Регламент № 2988/95/ЕО⁽⁴⁾ урежда по общ начин възможността Комисията да получи обратно средствата, които не са били усвоени в съответствие с приложимите разпоредби. Според ищеца в случая трябва да се приложи член 3 от споменатия регламент, който определя давностните срокове на исковете. Ищецът посочва още, че ако Първоинстанционният съд приеме, че давностните срокове по член 3 от Регламент № 2988/95/ЕО не могат да се противопоставят на Комисията, то тогава трябва да се приложи член 2, параграф 4 от същия регламент и съответно разпоредбите на белгийското право, уреждащи давностните срокове за „лични“ искове.

В подкрепа на евентуалния си иск, свързан с неточността на правното основание, на което Комисията се позовава, за да изиска плащане на лихви за забава, Кралство Белгия изтъква, че Комисията прилага погрешно член 86, параграф 2, буква б) от Регламент № 2342/2002/ЕО, определящ подробни правила за прилагане на Финансовия регламент⁽⁵⁾. Ищецът твърди, че съществува специална уредба, която дерогира този регламент, и че по силата на тази специална уредба Комисията няма право да прилага други разпоредби, освен тези, които уреждат дейността на Европейския социален фонд, по линия на който са възникнали и вземанията, чието плащане Комисията претендира, за да определи евентуално дължимите лихви. В това отношение ищецът изтъква, че Комисията няма право да иска лихви, освен ако плащането им не е било предвидено, което според ищеца не е било направено към онзи момент.

И като следващ евентуален иск ищецът твърди, че противно на решението на Комисията процентът на исканата лихва е плаващ. Във връзка с това той моли Комисията да бъде осъдена да му възстанови надплатените лихви по спорните вземания.

- (¹) Регламент (СЕО) № 2950/83 на Съвета от 17 октомври 1983 година относно прилагането на решение 83/516/ЕИО относно задачите на Европейския социален фонд, ОВ L 289, стр. 1.
- (²) Решение на Комисията от 22 декември 1983 година относно управлението на Европейския социален фонд (ЕСФ), ОВ L 377, стр. 1.
- (³) Определение на Първоинстанционния съд от 2 май 2006 година, Кралство Белгия/Комисия (Дело T-134/05, все още непубликувано в Сборника).
- (⁴) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности, ОВ L 312, стр. 1.
- (⁵) Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности, ОВ L 357, стр. 1.

Иск, предявен на 2 януари 2007 г. — Galderma/СХВП — Lelas (Nanolat)

(Дело T-6/07)

(2007/С 56/64)

Език, на който е изготвен искът: немски

Страни

Ищец: Galderma SA (Cham, Швейцария) (представител: адвокат N. Hebeis)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tihomir Lelas

Искания на ищеца(ищите)

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав от 25 октомври 2006 година по дело R0146/2006-4 и остави без уважение възражението срещу следните стоки: „лекарства; фармацевтични и ветеринарни препарати, както и хигиенни препарати; сапуни; козметика, лосиони за коса“;
- да се отхвърли заявката за марка на Общността 003088986 „NANOLAT“ за изброените по-горе стоки;
- да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Tihomir Lelas.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „Nanolat“ за стоки от класове 1, 3 и 5 (Заявка № 3 088 986).

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Ищецът.

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: немска словна марка „TANNOLACT“ за стоки от клас 5.

Решение на отдела по споровете: отхвърляне на възражението

Решение на апелативния състав: отхвърляне на жалбата

Приведени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) на Регламент (ЕО) № 40/94 (¹), тъй като не съществува вероятност от объркване между конфликтните марки.

(¹) Регламент (ЕО) № 90/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1).

Иск, предявен на 4 януари 2007 г. — TORRES/СХВП — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea)

(Дело T-8/07)

(2007/С 56/65)

Език, на който е изготвен искът: испански

Страни

Ищец: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Espana) [представители: г-да E. Armijo Chavarri, M. A. Baz de San Ceferino и A. Castan Perez-Gomez, адвокати]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Фондация Gala-Salvador Dalí

Искания на ищеца

- Да се отмени Решението на втори апелативен състав на Службата от 24 октомври 2006 г. по дело R 168/2006-2 и изрично да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: FUNDACIÓN GALA SALVADOR DALÍ

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка „TG Torre Galatea“ за стоки от клас 33 (заявка № 2730513).